

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direksiooni,
ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälkandja

Nr. 4 (232) Neljapäeval, 13. veebruaril 1958. a. X aastakäik

Привет студентам-экскурсантам
Ленинградского технологического
института имени Ленсовета!

MEILE TULEVAD KÜLALISED

Eeloleval talvisel õppevaheajal saabub meie instituudile külla 30 Leningradi Lensovjeti-nimelise Tehnoloogilise Instituudi üliõpilast. Külalised viibivad Tallinnas 17.–23. veebruarini k. a. Meie instituudi ühiskondlikud organisatsioonid püüavad teha kõik, et Leningradi üliõpilased saaksid veeta need päevad huvitavalt ja mitmekesiselt. Neile tutvustatakse Tallinna ajaloolisi vaatamisväärsusi ja samuti uusehitusi. Tallinna tööstusettevõtetest kavatakse külastada Tallinna Masinaehitustehast ja V. Kingissepa-nimelist Paberi- ja Tselluloositööstuse Kombinaati. Muudugi tutvustatakse lähemalt ka instituuti ja käiakse teatrites.

Õppevaheajaks sõidab grupp meie insituudi üliõpilasi-aktiviste ka ekskursioonile Leningradi.

EKSAMISESSIOONILT

Hea tuju on mõlemil nii õpperühma IM-31 üliõpilasel Evi Radal kui ka tehniliste teaduste kandidaadil sm. Masingul. Noh, aga mis seal imestadagi. Hästi sooritatud eksam metallide tehnoloogias teeb rõõmu mõlemile.

Eksamid andsid lõpliku pildi

Kui Tallinna II Keskkooli lõpetaja Ants Kärt astus möödunud sügisel õppima meie instituudi mehaanikateaduskonna soojustehnika erialale, tõi ta peale lõputunnistuse kaasa ka iseloomustuse Tallinna II Keskkooli direktorilt sm. A. Tšõgankovilt. Iseloomustuses, mis praegugi asub Ants Kärdi isiklikus toimikus, on tema kohta välja toodud kõik head omadused, millised kindlustavad inimesele edasijõudmise elus. Faber aga kannatab paljugi. Iseloomustuse omanik näitab instituudis hoopis isesugust palet.

Vesteldes dekanaadis üliõpilase Kärdi asjus iseloomustatakse teda siin kui üleolevat ja sealjuures lohakat üliõpilast. Vahel võib aga ühepoolne arvamine olla ka ekslik. Sellepärast palume teda iseloomustada ka mehaanikateaduskonna komsomolibüroo sekretäri sm. Udrasel.

«Kärt pole komsomolitöö osas lillilegi liigutanud. Lubama on ta küll mees, aga tegusid ei ole!»

Instituudi komsomolikomitees aga selgub, et kommunistlik noor Ants Kärt pole vaatamata mitmekordsele meeldetuletusele end

instituudi komsomoliorganisatsiooni üldse arvele võtnud.

Astume kindluse mõttes veel korra sisse ka spordiklubi. Seal näidatakse meile «Tallinna Polütehniku» nr. 1 artiklis «Eisvõistlused lauatenises» trükitud ridu: «Võistluste peakohtunik Enno Lüütre (0-51) täitis eeskujulikult kõik temale pandud kohustused, kuna seevastu võistlustesekretär Ants Kärt (MS-12) suhtus oma ülesannetesse väga lohakalt» ja lisatakse juurde, et see iseloomustab Kärdi kogu sportlikku tegevust instituudis.

Jäi veel üle lootus, et Ants Kärt näitab end kõige paremast küljest oma esimesel eksamisesseioonil instituudis. Arvas ju Ants isegi, et mis seal ikka, need eksamid on ju ainult korra nuusata!

Aga kaks esimest eksamit — kõrgem matemaatika ja füüsika — jätsid Antsu matriklisse tühjad kohad, kuna eksamilehele märgiti õppejõudude poolt «mitterahuldavad». Kolmandale — kujutava geomeetria eksamile tuli Ants juba väga vaiksena. Kadunud oli ta käegaloomist ja

üleolevust väljendav meeleolu. Üsna norusilmeliselt istus ta peale piletiõtmist viimasesse pingiritta. Küll katsus Ants ainek nütüd igapidi aru saada, kuid mis sa hing ikka ära teed kui semestri jooksul on konspektile vaadatud ainult möödaminnes.

Ja vastamisel kiskusidki kõik jooned, mis olid vaja ülesannete lahendamisel ja eksamiküsimustele vastamisel tõmmata, õppejõu sulepeast jälle välja aritmeetilisi kõvera — kahe.

Küllap on selle loo kaudu nütüd kõigile selgeks saanud, et Ants Kärdi koht pole instituudis. Mehaanikateaduskonna komsomoliorganisatsioonil tuleb aga tema küsimust põhjalikumalt vaadelda.

S. SAARESTE

«Sess algab, mina olen julge!»
nii arvas Ants, see kõva mees.
«Te ärge üldse vastu tulge —
kõik viite peale läbi teen!»

«Sess käib, kuid pole mingit
santsu
Jah, teed teist tõesti pole siin,
vaid kaherida meie Antsu
nüüd instituudist välja viib.»

Keemia-mäeteaduskonna kaugõppeosakonna üliõpilane Alfred Kukk pööras küll asjata kartusest oma näo objektiivist kõrvale. NLKP ajaloo, dialektilise ja ajaloolise materialismi kateedri õppejõud sm. Panksejev jäi tema vastusega täiesti rahule.

NÄRVITSESIMINE ASJATULT

Talvise eksamisesseiooniga algasid meile esimesed eksamid instituudis. Olime vanemate kursuste üliõpilastelt paljugi kuulnud ja nende kuulduste põhjal harjunud eksameisse suhtuma kui kohutavasse paratamatusse. Eksamisesseioon — see on aeg täis tööd, muret, ebaõnnestumisi ja harva midagi head. «Läbipõrumine» on aga paratamatu looduseseadus.

Selliste segaste tunnetega hakkasime valmistuma esimeseks eksamiküsimuseks — meile oli selleks kõrgem matemaatika. Kuigi aega kordamiseks oli palju, kuus päeva, kadusid need hämmastava kiirusega ja viimasel õhtul enne eksamit konsultatsioonil konstateerisime hirmuga fakte, et kõik materjal on peas segamini, et me põhiliselt midagi ei tea ja eksami õnnestumine oleneb ainult õnnest. Tundus, et tingimata küsitakse seda, mida ei tea. Oli uudne, et polnud ette teada konkreetseid eksamiküsimusi, nagu varem keskkoolis. Kurvalt sõitsime õhtul koju, mõeldes sellele, et keegi meist kukub tingimata läbi ja ega üle «rahuldava» ikka saa.

Eksamipäeva hommikul juhtusime kõik viis esimestena vastamaminejat sõitma instituuti ühes trammis. Ja seegi julguseraasuke, mille igauks oli endale hommikul sisendanud, kadus, kui nägid teiste nägudeid sama lootusetust. Et siiski end koguda, püüdsime olla lõbusad, kuid kuidas see meil õnnestus on iseasi. Tuju tõstmiseks laulsime enne eksamit oma lemmiklaule. Häälend tundusid aga võrastena ja tahtmatult kujutasime end ligikaudu samas olukorras kui kirjandusteoste kangelasid, kes läksid lauldes surma. Kas tuli see laulust või sellest, et närvid olid tuimaks jäänud, aga eksami alguseks olime imelikult rahulikud.

Eksam algas. Esimene hinne oli «hea». See andis meile lootust ja rahunesime lõplikult, ainult pea oli pingutusest uimane. Pärast eksamit alles mõistsime, et olime asjatult närvitse-

nud. Esimene eksam oli edukalt sooritatud. «Rahuldavaid» oli ainult kaks, teised hinded aga olid «väga head» ja «head».

M. JEVSTAFJEVA (KT-13)

Episood ühelt eksamilt

Siseneb eksamiruumi üliõpilane Toomas Ernesaks (MS-12), sirutab eksaminaatorile õppemärkimiku ja ütleb tagasihoidlikult, et ta oleks kolmepäevasele järelgi täiesti rahul.

«Kuidas nii, jällegi?»
«Mul on eksam möödunud aastal kolme peale tehtud!»

«Tähendab olete kursuse kor-daja?»

«Seda küll.»
«Korra kohaselt tuleb teil siis eksam korrata. Palun võtke pile-t.»

«Jaa, aga ma ei tea midagi!»
«Kuidas see võimalik on? Kahel korral olete kuulnud loen-guid, kahel korral olete läbi la-

hendanud harjutusmaterjali ja ikka veel ei tea midagi! Kas kir-jutame siis kohe mitterahulda-va?»

«Ei, ei! Ma siiski vastan.»

Üliõpilane võtab pileti, saab lisaks ülesande teksti ja hakkab ette valmistama...

Poolteist tundi hiljem kahekõ-ne jätkub:

«Ma ei leia teie tööst midagi positiivset. Ülesande andmedki olete tekstilehelt valesti ära joo-nestanud. Näete isegi — projekt-sioonid on kokkukõlastamata. Rääkimata lahendusest — see on täiesti väär. Piletiküsimustele pole vastatud.»

«Aeg kulub kõik ülesande la-hendamiseks.»

«Kuidas nii — lahendamiseks? Ülesanne pole teil ju lahenda-tud!»

«Ma ju ütlesin, et ma ei tea midagi.»

«Tähendab — ikkagi mittera-huldav?»

«Aga mul on eksam möödunud aastal kolme peale tehtud!»

Eksaminaator märgib rahuli-kult eksamilehele: «mitterahul-dav» ja kviteerib seda oma all-kirjaga. Üliõpilane lahkub eksa-miruumist aeglasel, tinaraskel sammul.

O. RÜNK

Aeg on tulnud. Tuleb minna eksamile.

H. Haagma fotod

